

Stanovnici šume spašavaju svoj dom

Bio je lijep i sunčan dan dok su zečevi i ostale životinje iznenada potrčale pokraj mene. Ovaj, a da, nisam vam rekao tko sam ja. Ja sam tužna vrba. Svi su bježali od vukova i medvjeda. Taj stampedo životinja odjednom je prekinuo kamion pun smeća.

Ljudi su dovezli akumulator, staru trulu limariju, plastične boce i puno ostalog smeća. Životinje su bile prisiljene povući se u podzemna skrovišta ili spilje. Ja, tužna vrba, bio sam još tužniji nego inače. Svi stanovnici šume, uključujući i mene, skovali smo ovaj plan: medvjedi i vukovi će pojuriti na ljude, a ako to ne uspije, mali istrenirani vučići će početi zavijati, sove hukati, a vjetar će puhati i rasplesati drveće. Ljudi su shvatili da su pogriješili i odlučili su očistiti šumu. Ali, sjećate se našeg plana? Ljudi su dolazili sa kamionima punim sadnica, grmlja i drveća, a mi, stanovnici šume, proveli smo naš plan. I uspjeli smo, ali smo u tome i jako pogriješili. Kamion je otišao. Prošlo je oko mjesec dana kada je špijun vrabac tiho dojavio sovi važnu vijest. Sova je napisala pismo i dala ga poštaru zeki koji je pismo predao medi, gospodaru šume. Medo je to objavio na sastanku šumskog vijeća u kojem su bili vukovi koji su cijeloj šumi objavili vijest da su jako pogriješili. Onda je pismena sova napisala novo pismo za ljude u kojem je pisalo: **DRAGI LJUDI, MI SMO POGRIJEŠILI ZATO ŠTO SMO VAS OTJERALI IZ ŠUME. MOLIMO VAS ZA POMOĆ!** To je pismo pročitala papiga na radiju.

Svi su ljudi došli u šumu i pomogli životinjama skloniti smeće iz šume. Na kraju su životinje otišle u grad na pizzu i dobro se najele. Tako su produžile život nekim manjim životinjama koje bi toga dana možda pojele za ručak.

Vladimir Pezo, 4.a
OŠ Nikole Tesle Mirkovci